kojo läinud, kui ta poisikest kuulis omma kurja isanda hoide al äggawad ja armo palluwad; agga täma, et ta sedda waest last omma werre sees olli näinud, ei wõinud ta sedda ärraunnustada; polnud temmal õhtul isso sutäid süa, egga ta wõinud ka õsel maggada, sest kui ta silmad kinnipanni, siis nago olleks Jussuwi kiljatamine ta kõrwade ees. Ja se tulli kül otse Jummalast, et se mees ni wägga ligutud sai, ja wimaks selle mõtte peale tulli, poisikest ta armotuma perremehhe käest lahti osta. Ta olli jo enne mitto korda teiste kaupmeeste käest küssinud, kas ep se olleks wõimalik nisuggune üllekohto pärrast kohtus kaebada, ehk kas kegi armolise süddamega jõumees ei wõttaks waest Jussuwi ta armotuma perremehhe käest lahti osta? Agga teised wastasid: Kaebtus olleks ilmaaego, sest et kurri mees olla kubberneri tenistuses ja wägga kardetaw, ka piddada temma Jussuwi, ehk ta tedda kül wihhata, liig kalli hinna al, sest et ta tedda Tripolist kasa tonud, kus ta orjakaupmehhe käest poisikest temma terrase mõistuse pärrast sure hinna eest olla ostnud. Sest poisike räkida Arabia-, Türgi- ja Italia-keelt, ja olla ka walmis laulo peale. Kõik need kõmed tullid õsel Kristowi mele agga ei wõinud ta süddant mitte waigistada. — „Sa pead sedda waest last siiski lahti ostma ja willetsusest peastma, mõtles ta, kui sa ka omma wiimse weringi temma pärrast ärrakullutad.“

Ja kuidas ta mõtles, nõnda ka teggi. Kairus olli temmal üks hea sõbber, Armenia-ma mees, kes tedda saggedaste aitas ta kaubaasjo toimetada, kes jo ammo aega linnas ellas ja selle ma seaduste ning kombetega hästi tuttaw olli. Selle jure läks ta jo warra hommiko, ja räkis temmale ennese nõu. Armenia mees olli eile jubba kõigest sest kuulnud, mis Türklane weikese Jussuwile teinud. Temmale olli õõldud, et poisike nõnda raskest maas maggada, et ellusse jämise peale pissut lotust olla. Sepärrast arwasid nad wäggewa mehhega sedda ennem kaupa saiwad. Armenia mees olli ka kohhe walmis, Kristowile selle polest abbiks olla, ja weel selsammal ennelõunel sai kaup nõnda tehtud, et Kristow ennese pisko warraga sedda jõudis wäljamaksta ja isse ka liig häddasse ei jänud.

Kui Kristow ennese tallitamised olli korra peale sanud ja pärrast lõunat kojo tulli, leidis ta waest Jussuwi omma toa ukse tagga põhkude peal pitkali maas ollemast. Temma armuta süddamega issand olli poisikese rided, et need temma